

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1276 Usque Ad Annum 1312

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1766

VD18 90118251

§. 33. Litteræ pontificiæ S. Francisci regulam explicantes.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67012](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67012)

defensione contra suos adversarios & potentes & numerosos.

Sæcul. XIII.

A. C. 1279.

§. XXXIII.

Litteræ pontificiæ S. Francisci regulam explicantes.

Ab hoc die Papa operam dedit reprimendis illis, qui regulam & vitam Fratrum Minorum impugnabant, illicitam & periculofam dicentes talemque, qualis duci nequeat. Proinde statuit amplam eorum instituti declarationem edere, atque huic componendæ duos menses impendit cum duobus Ordinis Cardinalibus Hieronymo Asculano Episcopo Prænestino ac Bentivenga Episcopo Albanensi, quibus addidit novum Generalem & aliquot Provinciales Ministros. Romana Curia mirabatur hoc toto tempore cuncta negotia mandari aliis, nec percipiebat, quodnam esset illud, quod Papa tam occulte tractaret. Tandem 14 Augusti in lucem prodiit diploma: *Exiit, qui seminat*: in quo fuse dissolvit oppositiones Fratribus Minoribus fieri solitas, & difficultates, quas multi eorum in exercenda regula sua sentiebant. En summam hujus constitutionis, cujus pars prior auctoritatem facit plerisque responsionibus, quas S. Bonaventura jam dederat in sua *pauperum Apologia*.

c. 3. de verb. sign. in sexto.

Sup. lib. 86.

§. 2.

Hunc

Sæcul. XIII.
A. C. 1279.

Sup. l. 78.
§. 63.

Hunc Ordinem, inquit Papa, a tenerris unguiculis singulari amore prosequentes, sæpe locuti sumus cum quibusdam S. Francisci sociis, qui ejus vitam & rationem agendi, quæ ad regulam mentem ejus pertinebat, noverant. Cum Cardinalis & Ordinis defensor effemus facti, ejus statum per longam experientiam intelleximus, ac sequentes declarationes edendas duximus. Dum S. Franciscus dixit, suam regulam esse observationem Evangelii, tantum præceptum ejus pro præceptis, & consilia pro consiliis dare voluit, præterquam illa, quæ in præcepta expresse redegit. Attamen Fratres præ reliquis Christianis cæteris consilia sequi tenentur, utpote statum perfectionis amplexi.

Regula aperte prohibet, ne domum locumve aut quampiam rem propriam habeant: & Papa Gregorius IX declaravit, hoc eis tam communiter quam sigillatim cavendum esse. Quam omni dominii abdicationem dicimus esse sanctam & meritoriam; Christum eam verbo ac exemplo docuisse, nec loculos habuisse legi nisi per indulgentiam erga imbecillos. Qui sic respuunt omnia, non arguendi sunt, quod ipsi se perimant, aut tentent Deum. Nam hujus providentia sic confidunt, ut humanas necessitatibus suis prospiciendi rationes haud spernant.

nant: seu victum liberaliter sibi oblatum Sæcul. XIII.
 accipiant: seu humiliter mendicando A. C. 1279.
 colligant; seu per laborem sibi comparant: quos tres modos regula dilucide n. emorat. Hæc autem omnis dominii abdicatio non excludit simplicem usum facti ad vitam plane necessarium: talemque fuisse S. Francisci mentem videbit, quisquis regulam probe discussit. Et quia illi, qui Fratribus largiuntur aliquid, hujus dominium loco Dei in neminem convenientius, quam in sacram Sedem & Papam transferre queunt: per constitutionem istam declaramus dominium librorum, mobiliumque ac utensilium omnium, quorum usumfructum Fratres habere possint, ad nos Ecclesiamque Romanam pertinere. Empta per stipem, & quibuscunque verbis donata Fratribus aut relicta loca, quorum nihil sibi reservaverint donantes, sub nostram pariter ditionem subjungimus. Sed in locis domibusque, quas incolendas obtinuerint, non manebunt nisi quamdiu donans in eadem voluntate persistit: qua mutata cedent; nec jus earum aliquod Romana retinebit Ecclesia. Cæterum non nisi necessaria ad usum mobilia, sine abundantia, sine copia, nihilque, quod paupertatis professioni deroget, habebunt.

Papa dein exponit fuscè caput regulæ vetans, ne Fratres pecuniam per se aut per

Sæcul. XIII. per alios accipiant: dicitque, donantem
 A. C. 1279. servare semper dominium ac posses-
nem pecuniæ illis destinatæ, donec illa
 reapse vertatur in id, quod habeant opus
 Explicat minutatim, qua ratione tertius
 ad impensam pecuniæ delectus fungi of-
 ficio suo debeat; variosque casus, qui
 executionem impedire queant, vel retar-
 dare: id quod eo spectat, ut Fratres in-
 tactæ pecuniæ utilitatem omnem perce-
 piant. Dominium librorum cæterorum
 que mobilium, qui venundandi esse vi-
 fuerint, ad Romanam Ecclesiam pertine-
 re, ac eorum pretium Procuratori per Pa-
 pam vel Cardinalem defensorem confi-
 tuto recipiendum esse adhibendumque.

Ad laborem manuum in regula me-
 moratum quod attinet, declaramus, in-
 quit Papa, sibi non videri S. Franciscum
 voluisse ad eum adstringere illos, qui stu-
 diis litterarum, divinisve officiis, aut sa-
 cris ministeriis occuparentur; sed tunc
 tum reliquos propter otium vitandum
 tunc, cum vacarent utilibus a servitiis.
 Nec illos, qui ad celsum contemplatio-
 nis, precationisque gradum eVecti essent,
 inde per laborem avocari debere. Re-
 gula vetat, ne Fratres invito diocesis
 Episcopo conciones habeant: quod regu-
 læ caput ad litteram observari volumus,
 nisi sacra Sedes aliud statuatur. Ad hæc
 regula exigit, ut sacri oratores ab Ordine
 nis

nis Ministro Generali approbati sint: sed Sæcul. XIII.
 nos ob multiplicatum A. C. 1279. Ordinem divini
 verbi præcones in comitiis approbandi
 copiam ad Ministros Provinciales ex-
 tendimus.

Postea Nicolaus, ut Gregorius IX jam
 fecerat, declarat, Fratres non teneri
 S. Francisci testamento vel inhibitione,
 ne commentarios addant regulæ, aut in-
 terpretationis litteras a Papa petant.
 Demum præcipit, ut hæc constitutio
 sanctissime observetur, & instar cætera-
 rum decretalium palam legatur in scho-
 lis: at sub pœna anathematis, & jactu-
 ræ munerum ac beneficiorum prohibet,
 ne aliter illa quam ad verbum expona-
 tur, vel aliqua ei adjungatur interpreta-
 tio. Vetat, nequis contra S. Francisci
 regulam publice vel privatim loquatur.
 Dabat Suriani 14 Aug. an. 1279.

§. XXXIV.

Concilia in Gallia.

Hoc anno in Francia quatuor habeban-
 tur concilia, quorum decreta satis
 inter se similia sunt, ac pleraque ultimis
 e conciliis iterantur: materia est privile-
 giorum, bonorumque ac jurisdictionis
 ecclesiasticæ defensio contra molitiones
 Procerum Judicumque profanorum, &
 modica quædam Cleri ac monachorum
 corre-